

VELIKONOCE SVĀTKY JAZA

"velikonocnŭ skl'darka"
 • rozstřij obrŭpek
 de masnŭ čempekŭ čar
 a sloz obrŭpek zpŭt
 "rozstřij si obrŭky a sřad
 mohŭj od nejmenšŭho pro
 největšŭho"

- troje dle fontny
 "velikonocnŭ
 vyřŭžo"
 • z končbord, hřŭbčŭpan
 masnŭj
 • a staschnŭ lego

pracovní list:
 - vyhledej a postupnŭ vybarvi
 všechna plemena, která
 mají slova "pomlčŭka, kraslice"
 +
 - grafomotoricnŭ úcŭnŭ:
 • dokresli drachou pŭtku
 kraslice podle vzoru

pracovní list:
 - vyhledej a spoj ŭtej vyřŭka
 se stejnŭm isornŭm → cho pŭs
 pŭstřŭj ke korŭm (kabit vyřŭtŭj,
 tŭk pŭstŭdi)
 +
 - prohlŭdni si "kolodnŭjŭ"
 a vyhledej mezi nimi 10 rozdŭlŭ
 • obrŭpek si vybarvi

"KAVŭČEK"
 • stŭjŭnek na vyřŭčko
 - vyřŭtŭj si, dokresli a vybarvi, slep
 "KASŭČKO"
 - vyřŭknoat - nebarvit, polepŭt ep.

rozdŭly
ocernŭj
křŭkŭm

- stanem se
 ŭ velikonocnŭmi
 ryby (populŭrnŭ stŭka →
 pŭndŭlŭ velikonocnŭ)
 • vybarvi jŭvŭtŭci pŭdřŭcŭ
 do velikonoc - obŭbnŭ stŭbnŭ
 - pŭnŭtŭka = pomlčŭka

- spŭlečně si pŭčŭtŭte
 obr. čtenŭ: ŭjŭto
 o vyřŭčko + velikonocnŭ bŭrnŭci
 - pŭdŭchnŭ si pohŭdŭ
 E. Pŭhŭtŭj "Bŭzŭlendar vyřŭka"
 Pŭstŭj pŭkŭl pŭmŭkŭ, kŭhŭj pŭdŭstŭkŭ
 jŭkŭ pŭhŭj pŭkŭl? ap.)
 - bŭbnŭčŭj: kŭledŭ, hŭby, hŭdy -
 hřŭbčŭj, aŭarŭčŭ
 jŭkŭm epŭmŭti

- vyřŭnŭ si pŭčŭkŭ bŭrnŭ
 drŭkŭ (z kŭstŭ, ŭčŭdlŭ
 pŭst - pŭhŭl, ŭnŭtrŭdel ap.)
 • vesmŭ si lazi, poloz done
 pŭst - vyřŭčko a opŭmŭj pŭjdi
 pŭpŭřŭj pŭlŭrnŭm, pŭdŭpŭhŭmŭj
 (vyřŭčŭ si vesmŭ spŭdnŭst!)
 • zchozŭj si hra a schozŭmŭ
 vyřŭčŭ (hŭpŭhŭdŭj v mŭstŭstŭj,
 bŭrnŭtŭ si vyřŭmŭt vŭtŭ
 (dŭlŭ nosmŭtŭ a rodlŭ pŭledŭ)

VELIKONOCE

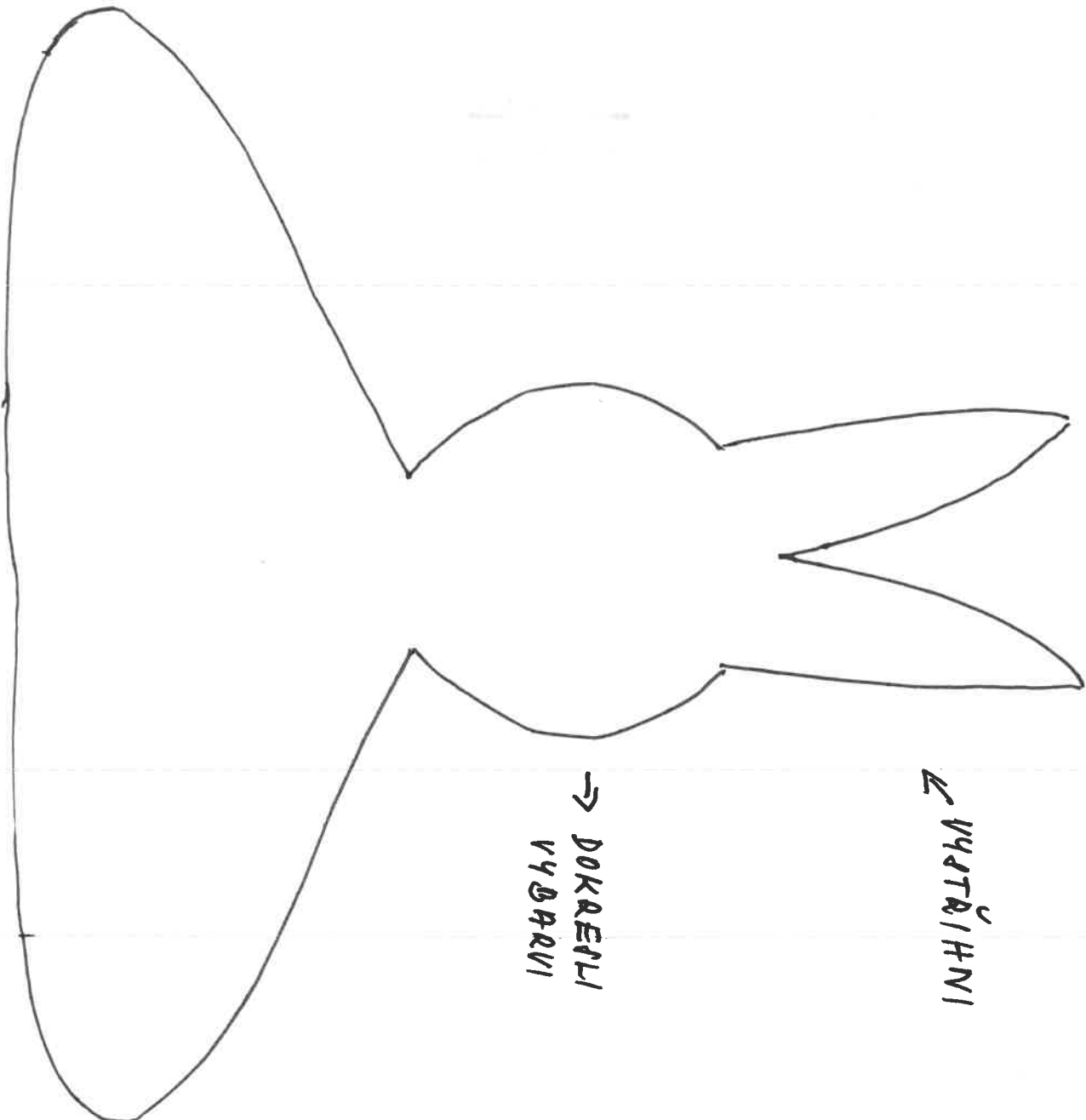
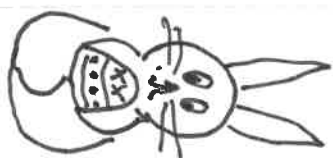
• Vybarvi jen věci patřící k velikonočním a vyzdob velikonoční kraslici.

STUJÁNEK NA VANIČKO

← VYTAŘIHNÍ

→ DOKREPI
VYBARVI

← SPOL LEPIDLEM

„Kohoutku, chtěla bych vysedět zelené vajíčko,“ řekla slepička kohoutkovi.

„Kdopak to kdy slyšel, že by slepička snášela zelená vajíčka,“ polekal se kohoutek.

„Jdi a přines mi je. Dřív mi nechod na oči,“ řekla umíněná slepička.

Šel kohoutek hledat zelené vajíčko.

Přišel k paní krůtě.

„Paní krůto, nemáte zelené vajíčko?“

„Ale kohoutku, kde bych vzala zelená vajíčka? Jdi k tetě huse, třeba nějaké má.“

Šel kohoutek k tetě huse.

„Teto huso, nemáte zelené vajíčko?“

„I ty jeden kohoutku, snad se mi neposmíváš! Copak snáším zelená vajíčka?“

„Neposmívám se, ale slepička mě posílá, abych jí přinesl zelené vajíčko.“

„Jdi a zeptej se špačků, třeba tam najdeš zelené vajíčko.“

Šel kohoutek ke špačkům.

„Prosím vás, špačkové, slepička mě poslala pro zelené vajíčko, nemáte nějaké?“

„Kdepak bychom je vzali,“ říkali špačkové, „ale zeptej se drozda, snad ví o zeleném vajíčku.“

Šel kohoutek k drozdovi.

„Prosím pěkně, drozde, slepička mě posílá pro zelené vajíčko, nemáš nějaké? Už jsem byl u paní krůty, u tety husy i u špačků, a nikde nemají zelené vajíčko. Nemáš-li je, aspoň mi porad.“

Drozd odpověděl:

„Zelené vajíčko nemám, ale snad je bude mít skřivánek. Toho se zeptej.“

Šel kohoutek ke skřivánkovi.

„Skřivánku, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě posílá, abych jí nějaké přinesl. Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků i u drozda, a nikde jsem zelené vajíčko nedostal.“

Skřivánek se zamyslíl a povídá:

„Taková vejce by mohla mít jen babička sova. Nenajdeš-li zelené vajíčko u ní, nikde je nenajdeš.“

Šel kohoutek k babičce sově:

„Babičko sovo, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě posílá, abych jí nějaké přinesl. Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků, u drozda, u skřivánka, a nikde jsem zelené vajíčko nedostal.“

Babička sova ospale zamrká a povídá:

„Taková vejce neznám. Vrať se domů a řekni slepičce, ať jen snáší bílá vajíčka.“

Kohoutek jde smutně domů.

Před vraty se zastaví. Alenka maluje velikonoční kraslice a dává barevná vajíčka na okno. Jedno vajíčko je krásně zelené.

Frrr – vyletí kohoutek na okno a už pospíchá se zeleným vajíčkem k slepičce.

„To je krása, kohoutku,“ raduje se slepička ze zeleného vajíčka a posadí se na ně.

Vajíčko pod ní křupne a zbudou jen zelené střepy. Je vyfouknuté. Nic v něm není.

„Bílá vajíčka jsou přece jen lepší,“ povídá slepička, „aspoň víme, že se z nich vylíhne kuřátko.“

A kohoutek je rád, že nemusí shánět nové zelené vajíčko.

Pomlázka

Hudba: Patrik Erlebach

Text: Lenka Jakešová

Svižně

C F G7 C

U ryb - ní - ka vr - ba sto - jí, hol - ky se jí tro - chu bo - jí.

5 C F Dmi G7 C

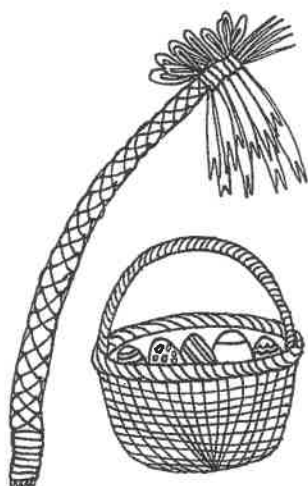
Z proutků, pent - lí, pro - váz - ku klu - ci ple - tou pom - láz - ku.

9 F C Dmi G7 C

Hol - ky, hol - ky, ne - boj. te se, kaž - dý kluk se na vás tře - se.

13 F C C#dim Dmi G7 C G C

Na o - kýn - ko buch, buch, buch, pak . na za - dek šup, šup, šup.

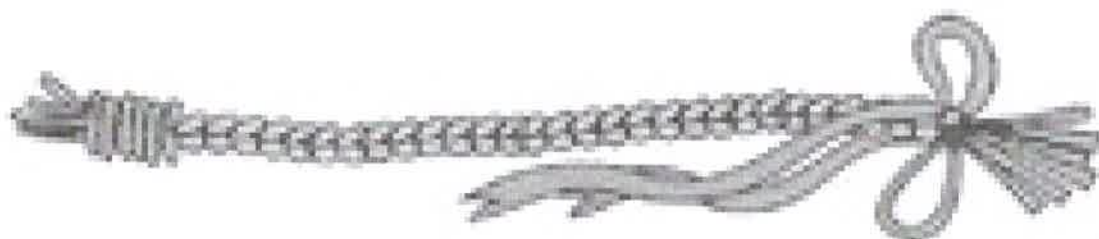
Ilustrace: Michaela Jaklová

Pracovní listy pro kroužek Chytrolín

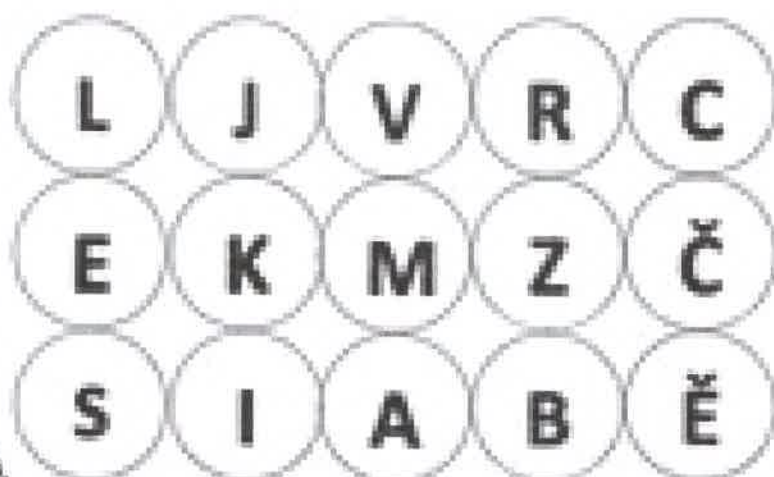
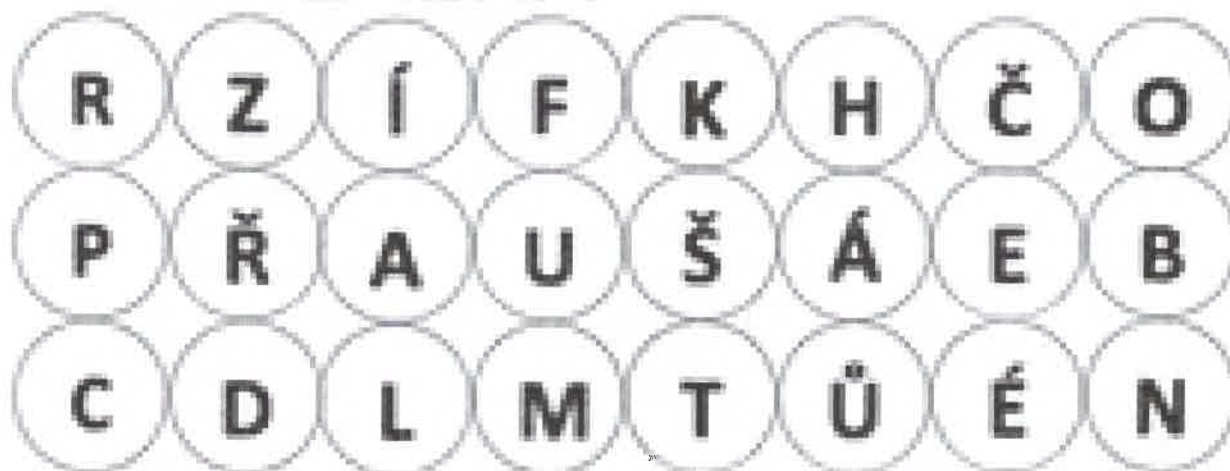
CHYTROLÍN

PŘEDČTENÁŘSKÁ GRAMOTNOST

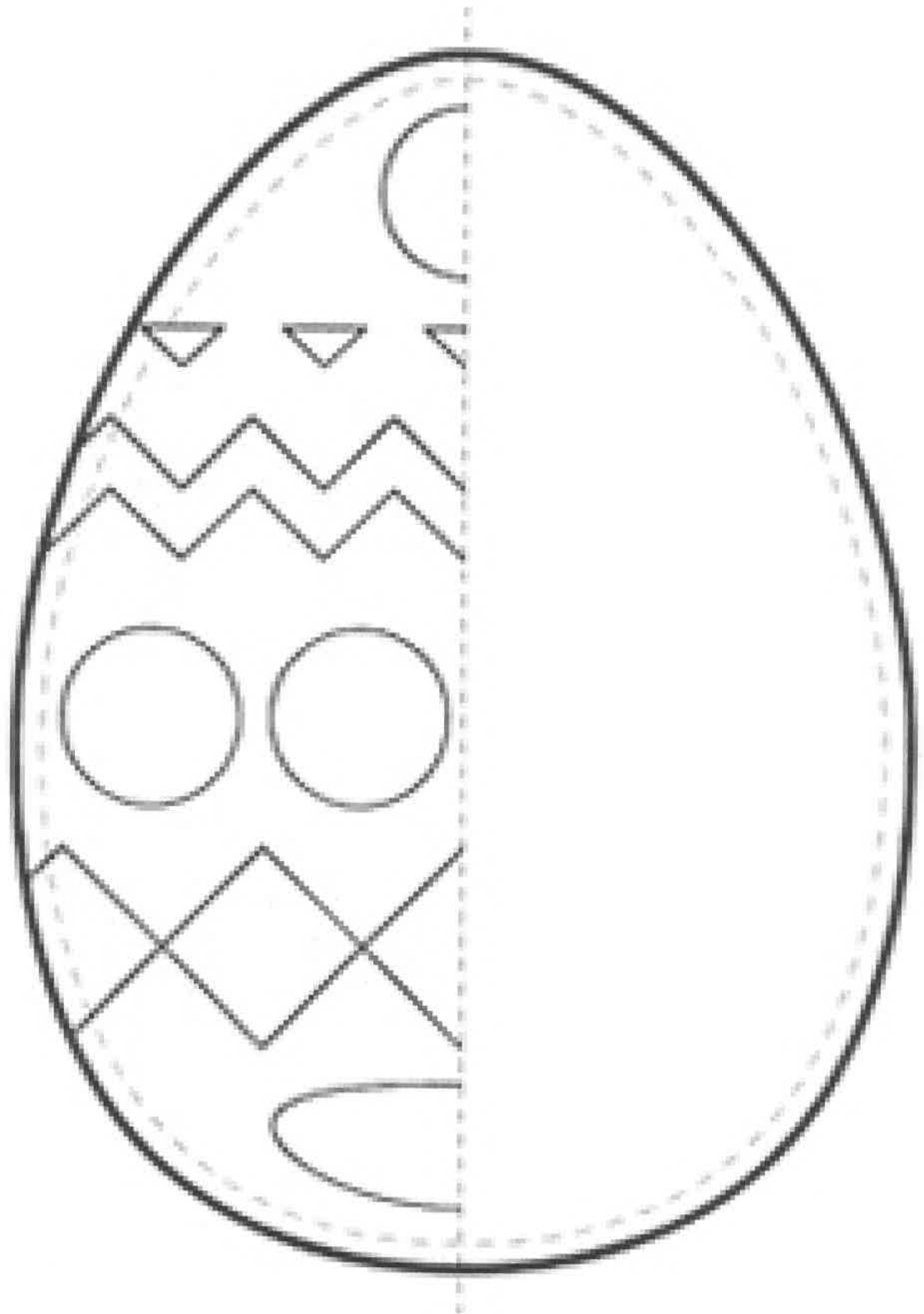
Napiš v tabulce písmena, z nichž se skládají slova POMLÁZKA a KRASLICE, jakou hlásku slyšíš na začátku? a jakou na konci? Oba slova si vyklepeš.

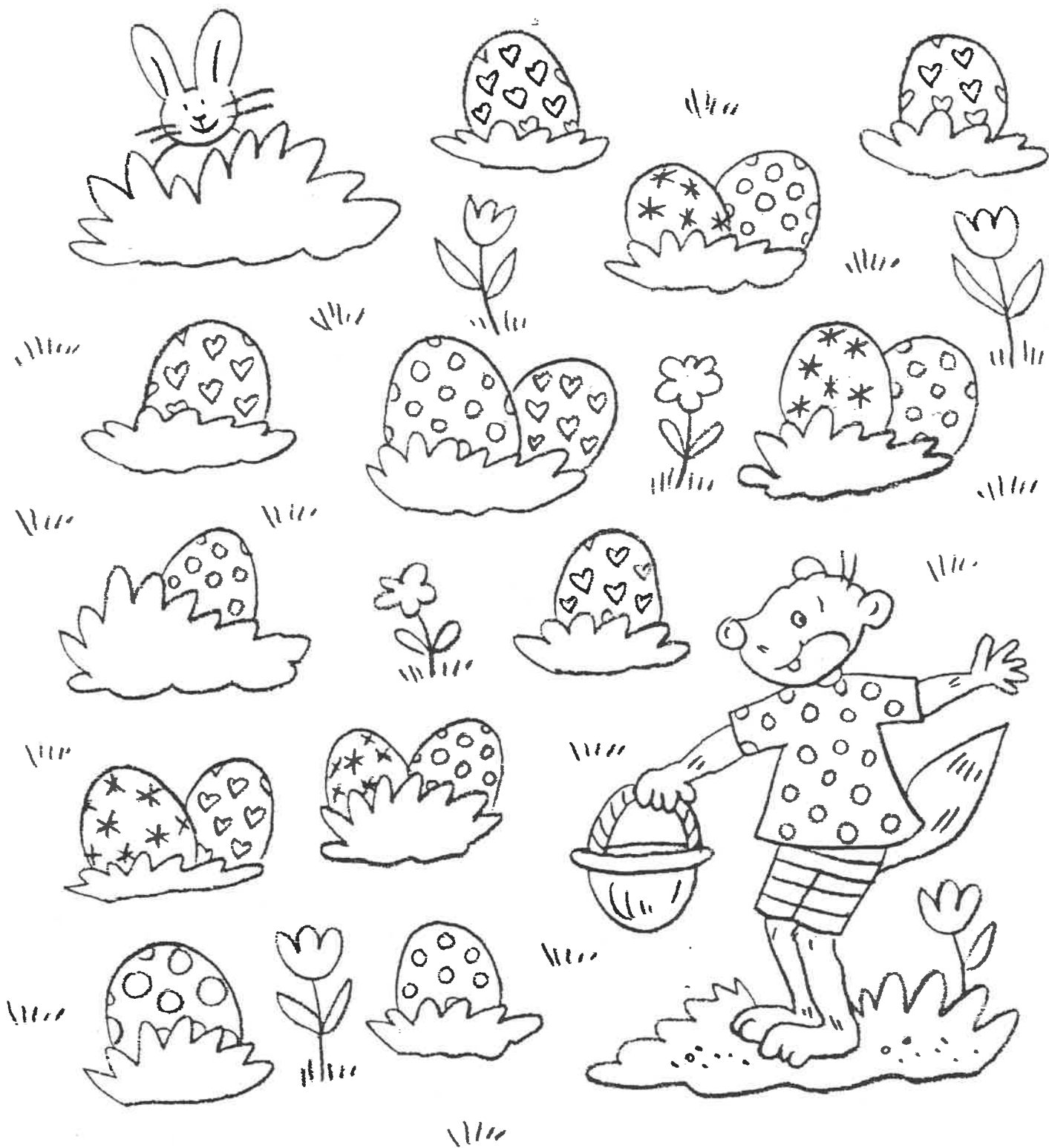

POMLÁZKA

KRASLICE

Kolik vajíček má tento vzor?

*	
---	--

♥	
---	--

○	
---	--

Velikonoční zajíček schoval na zahradě svá malovaná vajíčka.

Kolik vajíček se stejným vzorem objevíš?

Jeden jako druhý. Nebo ne?

Prohlédni si malé koledníky a najdi mezi nimi deset rozdílů.
Potom si oba pěkně vybarvi.

Námět: Mgr. Marie Těthalová
Ilustrace: Patricie Koubská

18. Velikonoční zvyky

příloha pro pedagoga

Popeleční středa

Říkalo se jí také škaredá, černá nebo sazometná, protože se vymetaly komíny. Podle lidového obyčeje se nesmíte celý den mračit, jinak se budete mračit po všechny středy v roce.

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek vstávaly hospodyně časně, aby zametly dům ještě před východem slunce. Smetí odnesly na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy. Kdo sní před východem slunce pečivo namazané medem, je chráněn před uštknutím hadů a před žihadly vos. V Orlických horách házeli lidé do studny chleba namazaný medem, aby se v ní držela po celý rok voda. Odpoledne se nepracovalo. Pekly se jídáše - zvláště tvarované obřadní pečivo z kynutého těsta. Pokud se jedly potřené medem, měly upevňovat zdraví. V tento den lidé seli len a hrách, protože pak dobře roste. O Zeleném čtvrtku se nemá nic půjčovat a s nikým se hádat, aby se vám všechny hádky vyhýbaly a naopak peníze si k vám našly cestu.

Velký pátek

Hlas zvonů nahrazovaly různé řehtačky - malé i velké. Chodilo se s velkým hlukem po vesnici, zpívalo se, texty popěveků byly namířeny proti Jidášovi a Židům, kteří ukřižovali Krista. Někde děti s řehtačkami honily Jidáše - k tomu se vybíral zrzavý chlapec.

Bílá sobota

Z ohořelých dřívěk se vytvářely křížky a nosily se do pole, aby bylo úrodné. Někde se uhlíky dávaly za trám do domu, aby ho chránily před požárem. Na Bílou sobotu se také uklízelo, bílilo. Pekly se mazance i velikonoční beránci, pletly se pomlázky z vrbového proutí a nebo vázaly březové metličky a zdobila se vajíčka.

Boží hod velikonoční

Provádělo se svěcení velikonočních pokrmů - beránek, mazanec, vejce, chleba, víno. Někde se posvěcené jídlo jedlo v kostele ve stoje. Každá návštěva dostala kousek z posvěceného jídla. Ve východních Čechách dal hospodář kus svěceného mazance, vejce a víno poli, zahradě a studni, aby byla úroda, ovoce a dostatek vody.

Pondělí velikonoční

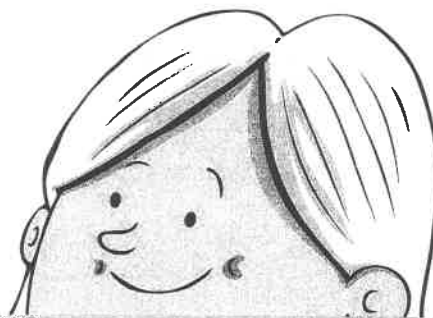
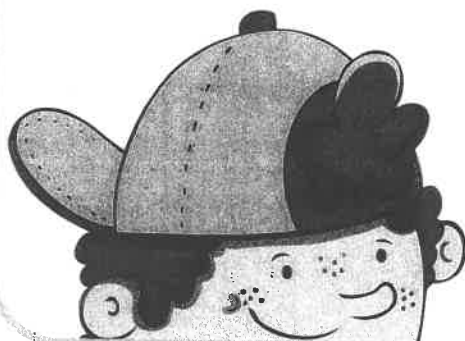
Dům od domu chodili mládenci za děvčaty, později hlavně děti, s pomlázkami (dynovačkami, mrskačkami, šlehačkami, binovačkami, na Moravě též tatary) spletenými z vrbového proutí, zdobenými stuhami. Jimi šlehali dívky i ženy - aby byly po celý rok zdravé, veselé a pilné - vinšovali a dostávali malovaná vajíčka (symbol života).

Či je to vajíčko?

BYLO RÁNO A TAK JAKO KAŽDÝ DEN VYTÁHLO MALÉHO
Z DOUPÁTKA ZA . PROTÁHL SE, POSNÍDAL VELKOU ORANŽOVOU
 A VYHOPKAL VEN DO HEBKÉ ZELENÉ . NA LOUCE
UVIDĚL MALÉHO , JAK ZADUMANĚ KOUKÁ DO TRÁVY. „AHOJ,
, CO TAM VIDÍŠ?“ ZEPTAL SE . „PODIVNÉ , CELÉ
MALOVANÉ, KTERÝ HO ASI ZTRATIL?“ PODIVOVAL SE .
„TO NEVÍM, ALE U BYDLÍ PANÍ , TA JISTĚ BUDE VĚDĚT.“
NAPADLO . U SE KOUPALA I S MALÝMI .
„DOBŘÝ DEN, PANÍ , NEVÍTE, KTERÉMU PATŘÍ TOHLE
PODIVNÉ STRAKATÉ ?“ PTAL SE . PANÍ SE USMÁLA:
„TO NEPATŘÍ ŽÁDNÉMU , ALE , KTERÉ TU RÁNO BĚŽELY
S NA VELIKONOČNÍ KOLEDU. TAKOVÁ SI TOTIŽ
MALUJÍ LIDÉ PRO RADOST O VELIKONOCÍCH A ŘÍKAJÍ JIM KRASLICE.“

Velikonoční beránci

VELIKONOCE JSOU ZA A SE CHYSTÁ
S ADÉLKOU PÉCT . PO PRABABIČCE MAJÍ
2 FORMY! UVNITŘ FORMY JE OBTISKNUÝ
S , I . NEJDŘÍVE SE MU
NALIJE DO BŘÍŠKA A PAK SE UPEČE V .

Kterého
upečeme letos,
Adélko?

Oba! Ty velkého a já
malého!

 A SE PUSTILY DO DÍLA. Z , A
UMÍCHALY . „Z BÍLKŮ UDĚLÁME SNÍH,“ ŘEKLA .
„?“ PODIVILA SE . „TENHLE SNÍH NESTUDÍ
ANI SE NA NĚM NEJEZDÍ NA .“ VYSVĚTLILA .
„UŠLEHÁ SE Z BÍLKŮ, AŽ JE Z NICH NADUCANÁ

BÍLÁ " ABY MĚL MĚKKOU ^{srst}
 POMYSLELA SI A ZAMÍCHALA SNÍH DO
 PAK NALILY DO FOREM A DALY JE DO . KDYŽ
 BERÁNCI ZAVONĚLI, JE VYTÁHLA Z . TEĎ BYLO
 TŘEBA JE VYKLEPNOUT Z . NEJPRVE OTOČILA
 VELKOU FORMU A VYKLOUŽL Z NÍ KRÁSNÝ . PAK
 VZALA MALOU FORMU. ANI NEDÝCHALA. JEN ABY SE
 POVEDLI OTOČILA JI, A UŽ I MALÝ
 LEŽÍ NA ! ^{kudrlinky} MÁ OTISKNUTÉ, I
 HURÁ! JEN JEDNO SE NEOTISKLO. JAK BUDE KOUKAT?

Hody, hody, zdravíčko,
dejte klukům vajíčko.

Na pomlázku mašli,
že k vám cestu našli.

V trávě hopsá zajíček,
nese kopu vajíček.

Žluté, modré, červené,
všechny jasně zbarvené.

Koleda

Hody, hody, doprovody,

dejte medu, žádné vody.

Nechci vody, dejte medu,

jinak od vás neodejdu.

A nakonec tetičko,

dejte pěkný vajíčko.

CHLUBIVÉ VEJCE

Chlubilo se vejce jedno,

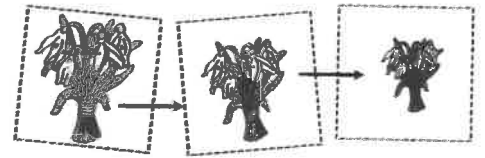
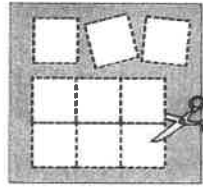
že prý všechnu moudrost snědlo.

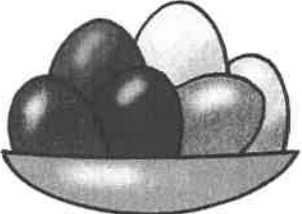

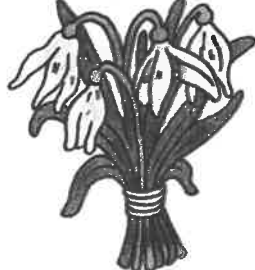

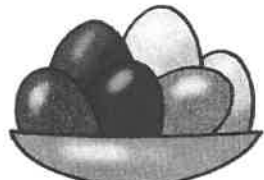

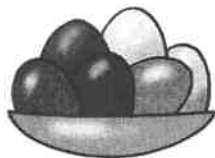
Chlubilo se ještě chvíli,

pak ho v hrnci uvařili.

OBOUSTRANNÁ SKLÁDAČKA

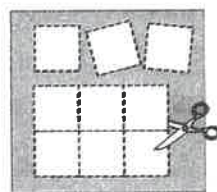
Vystříhni si obrázky a pak každý z motivů seřaď od největšího po nejmenší a opačně.

OBOUSTRANNÁ SKLÁDAČKA

Rozstříhej si obrázek podle naznačených čar
a sestav jej zpátky.

Ilustrace ANTONÍN ŠPLÍCHAL